

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 18. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm602/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Menneske som vi; thi var han Guds Søn, da kunde han unægtelig give os langt vilkere Pant, end det tvetydige, Døden er, paa den Guds Raade, han, efter Evangeliet, ei troede paa, men selv personlig var, og et saadant Pant gav han jo blandt Andet, da han paa den Bærbrudne bevisste, at Menneskens Søn havde Magt paa Jorden til at forlade Synder. Jesu, Guds Søns, Døds Nødvendighed og Kræfte til Synderes Frelse, er altsaa, efter Jesu Ord, unægtelig, saa hvo som nægter disse Ting, nægter dermed at Menneskens Søn var Guds Søn, ufeilbar i sin Vidskab, sandtru i sit Ord, og magtig til at forlade Synder, og herer da paa ingen Raade til dem, Jesus i Evangeliet kalder sine Discipler, sine Saar, sin Hjord, sine Venere, sin Tiendom, sin Menighed.

Er det nu af Jesu Ord om sin guddommelige Værdighed, og sit mageløse Værende paa Jorden, klart, at han vilde troes paa, som Guds eenbaarne Søn og Menneske-Slægten uundvarlige Frelser, der ved sin Selv-Opoffrelse skaffede dem, der vilde troe paa ham, Synds-forslædelse og et evigt Liv; da seer man let, at den Christendom, vore lutheriske Fædre bekiendte sig til, var, efter det Ny Testamente, aldeles ægte, og at derimod den ny Christendom, der bestrider den Gamle, er aldeles falsk; men kunde man endnu tvivle om hvad Jesus meente med at troe paa ham, da maatte dog hans Ord til og om sine Troende giøre Sagen klar.

Ligesom nemlig Jesus udtrykkelig siger, at hvo som troer paa Sønnen, demmes ikke, men hvo som ikke troer paa ham, er allerede dømt, fordi han ikke haver troet paa Guds eenbaarne Søns Navn, saaledes indstærper han idelig, at hvem der vil hjælpes af ham, maa troe, han kan hjælpe, og være denne sin Troe bekiende, som han siger: hvosomhelst der vil bekiende mig for Menneskene, den vil

jeg og bekiende for min Fader, som er i Himlene, men hvosomhelst der vil nægte mig for Menneskene, den vil jeg og nægte for min Fader, som er i Himlene. Hvo som elsker Fader og Moder mere end mig, er mig ikke værd, og hvo som elsker Søn eller Daatter mere end mig, er mig ikke værd, og hvo som ikke tager sit Kors og følger efter mig, er mig ikke værd. Derjom Noget vil komme efter mig, skal han fornægte sig selv, og tage sit Kors op og følge mig, thi hvo som vil frelse sit Liv, skal miste det, men hvem der mister sit Liv for min Skyld, skal finde det. (Joh. 3. Matth. 10. 16.)

Hvem seer ikke heraf, at Jesus ved Troen paa sig, forskaer ingenlunde blot at man skal bisalde hans Lærdom, men at man med kiærlig, mindskrænket Tillid skal overgive sig til ham, og være denne sin Overgivelse bekiendt for Verden, om man saa end derved maatte sænderrive de stærkeste naturlige Bånd, der knytte os til hvad vi paa Jorden har kiæref: til Forældre, Børn, og det timelige Liv i denne Verden. Saaledes lærde ogsaa unægtelig vore lutheriske Fædre, og tilægnede sig Apostelen Peders Ord paa hele Menighedens Vegne: hvem skulde vi gaae hen til, uden til dig, du haver det evige Livs Ord, og vi have troet og kiendt, at du er Kristus, den levende Guds Søn! hvortil Jesus spaaede: salig er du, Simon, Jonas Søn, thi Kiøb og Blod haver ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene; men jeg siger dig ogsaa, at du er Petrus (KlippeManden) og paa denne Klippe vil jeg bygge min Kirke, og Helvedes Porte skal ikke faae Overhaand over den. (Joh. 6. Matth. 16.)

Hvorledes da nu deres Christendom skulde være ægte efter det Ny Testamente, der giøre Troen paa Jesum Christum til sit ingen Ting, ved at sige, det er blot Untagelsen af Jesus for en guddommelig Lærer, og af hans Lærdom,

